

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2414/07
28.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући управном спору по тужби Предузећа "АА", које заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против закључка Савета Републичке радиодифузне агенције Републике Србије из Београда, Чика Љубина 8/III број 202/07 од 13.3.2007. године, у предмету принудног извршења, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА закључак Савета Републичке радиодифузне агенције Републике Србије број 202-07 од 13.3.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачена је жалба тужиоца од 9.1.2007. године, изјављена против радњи принудног извршења, спроведеног у извршном предмету Савета Републичке радиодифузне агенције број 1011/06 од 27.12.2006. године, као недопуштена.

У тужби, којом оспорава законитост закључка туженог органа, тужилац истиче да је закључак донет уз повреду одредбе члана 270. став 1. Закона о општем управном поступку, као и члана 12. истог Закона. Указује на то, да се у конкретном случају ради о незаконитој радњи тужене у поступку принудног извршења, спроведеног у извршном предмету број 1011/06. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорени закључак поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, истиче да остаје у свему при разлозима из образложења оспореног закључка, достављајући списе предмета и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног закључка у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из диспозитива и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац дана 9.1.2007. године поднео жалбу против радњи принудног извршења, спроведеног у извршном предмету Савета Републичке радиодифузне агенције број 1011/06 од 27.12.2006. године. Позивајући се на одредбе члана 224. и члана 12. Закона о општем управном поступку, као и члана 37. Закона о радиодифузији, у уводу и цитиране у образложењу оспореног закључка, тужени Савет РРА је нашао да жалба, изјављена против радњи принудног извршења спроведеног у извршном предмету туженог, није дозвољена.

Оцењујући законитост оспореног закључка, Врховни суд Србије је нашао да се основано тужбом указује на незаконитост закључка туженог органа. Из списа предмета који су достављени Врховном суду Србије произлази да у истим недостаје жалба тужиоца од 9.1.2007. године изјављена против радњи извршења о којој је тужени одлучивао оспореним закључком. У списима се налази само извод из записника са 11. редовне седнице Савета РРА од 6.3.2007. године, на којој је одлучивано о жалби тужиоца против закључка о извршењу број 1011/06 од 18.12.2006. године који није предмет оспоравања овом тужбом. У наведеном изводу из записника од 6.3.2007. године нема констатоване донете одлуке о жалби тужиоца од 9.1.2007. године изјављене против радњи извршења односно о ономе што је наведено као одлука у диспозитиву оспореног закључка. У списима нема ни записника о гласању о донетом оспореном закључку.

Имајући у виду овакво стање у списима које је тужени орган доставио Врховном суду Србије суд налази да је оспорени закључак захваћен битном повредом правила поступка која је од утицаја на решење ове правне ствари. У недостатку жалбе, записника на коме је констатовано о чему је и како одлучено и записника о гласању у списима предмета, Врховни суд Србије није у могућности да са сигурношћу испита правилност утврђеног чињеничног стања, као ни правилност примене материјалних прописа, због чега је оспорени закључак захваћен битном повредом одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер стање у списима не упућује на то да је одлука донета онаква каква је дата у диспозитиву закључка.

Због наведеног у поновном поступку је потребно отклонити битне повреде правила поступка, на које је пресудом указано, посебно оценити питање дозвољености жалбе, имајући у виду природу ствари у којој је жалба поднета, а обзиром на одредбе члана 9. Правилника о поступку принудног извршења одлука Савета Републичке радиодифузне агенције ("Сл. гл.РС", бр. 91/06) и одредбе чл. 270. став 1. Закона о општем управном поступку и у вези с тим ставом Врховног суда Србије да се у поступку административног извршења жалба може изјавити и против радњи извршења, а затим, правилном применом материјалног права, донети закониту одлуку.

Налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, применом одредби члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 28.11.2007. године, У.бр. 2414/07

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж